

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 10 Marca v. s. 1819 roku.

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dnia 9 godz. 3 z poln.	27 cal. 6, 6 lin.	+ 5, 25 stopn.	Połud. Wsch.	Wypogodzone
	— 9 godz. 9 wiecz.	27 — 6, 8 —	0, —	Połud. Wsch.	Wypogodzone
	— 10 godz. 6 z rana	27 — 0, 3	+ 1, 5 —	Południowy	Śnieg

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Czytamy w gazecie *Poczty Połnocney* (N. 18): „Wiadomo czytelnikom naszym, iż w bliskości *Kalisza*, w królestwie polskiem, znajduje się owczarnia prawdziwego pokolenia owiec hiszpańskich *Merinos*. Z każdej owcy tego gatunku, jak doświadczenia przekonywają, zbiera się wełny trzy razy więcej, aniżeli z owiec zwyczajnych, a utrzymywanie ich trzecią tylko częścią jest droższe od tych ostatnich. Przez łączenie z merynosami można ulepszać zwyczajny gatunek owiec; do czego dosyć jest jednego barana na czterdzieści macior: wełna z tak mieszanych owiec w piątym pokoleniu zgoda się różnić nie będzie od prawdziwych merynosów. Obywatelom południowych krajów Rosyi, mianowicie zaś fabrykantom wiadomą jest rzecz: że owce tego rodzaju utrzymują się w dobroci swej w każdym klimacie. Cena wełny tych owiec corok się podwyższa: gdyż właściciele fabryk sukiennych różnych krajów! szczególniejszą uwagę na tę gałąź krajowego bogactwa, bardziej teraz, aniżeli kiedykolwiek, zwrócili. Rosya też więcej, niż inne *Europy* kraje posiada miejsce, do utrzymywania owczarni *merinosów* przydatnych. Doświadczenia stwierdziły, że wełna delikatna, mogąca bez użytku w Rosyi zostawać, z pożądlivością jest kupowana i wyprawiana przez cudzoziemców.

Teraz JW. Minister spraw wewnętrznych otrzymał uwiadomienie, mogące być bardzo interessującym dla Obywateli Rosyi, lubiących trudnić się utrzymywaniem owiec. Obywatele ci, nie zapisując z Hiszpanii i innych krajów dalekich, co za sobą wielkie wydatki i zachody pociąga, mogą otrzymywać takowe barany na granicy Rosyi, w gubernii grodzieńskiej, w *Brześciu-Litewskim*. Barany będą tam przypędzone tego roku latem nie później, jak w miesiącu czerwcu; chcący kupować mogą je otrzymać dla przesłania do swoich majątności. Cena jednego barana naznaczona czerwonych złotych 20, albo, assygnatami podług kursu. Pieniądze mają być opłacane przy oświadczeniu żądania mieć barany. Obywatele i inni, chcący je mieć, mogą przesyłając wypadające pieniądze, o dostarczenie baranów udawać się prosto do Hrabiego *Mostowskiego*, ministra spraw wewnętrznych królestwa Polskiego, w Warszawie, który ze wszelką ochotą przyymuje na siebie zadosyć uczynienie tym za-

daniom. Probki wełny tych baranów można widzieć, i dalsze w tej rzeczy powziąć wiadomości w *Petersburgu*, w departamencie Gospodarstwa Krajowego i gmachow publicznych, w bliskości *siniego mostu*.

W dziele *Bibliotéque Universelle* w oddziale posiedzeń akademii królewskiej w *Paryżu*, jest doniesienie, że P. *Delambre*, sekretarz akademii, złożył dzieła P. *Petki Polńskiego*, *Trygonometrię* i *Geodozyę*, w języku polskim, przez autora do biblioteki akademii ofiarowane.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 13 marca.

Najjaśniejszy Cesarz i Król raczył najłaskawiej mianować: Dekretami daty 2 19 lutego r. b., Pana *Antoniego Powalskiego*, naczelnika dochodów stałych w kommissyi przychodów i skarbu, tudzież Pana *Woyciecha Grzymałę*, vice-referendarza, referendarzami stanu nadzwyczajnymi. Dekretami z dnia 16 lutego t. r. Pana *Henryka Zabiellę*, Szambelana dworu: Koniuszym dworu królewsko-polskiego. *JX. Wincentego Siedleckiego*, Suffraganem dyecezyi Chełmskiej, obrządku greko-unickiego. Dekretami z dnia 24 t. m. JW. *Franciszka Węgleńskiego*, Sędziego najwyższej instancyi, JW. *Stanisława Hrabę Grabowskiego*, Posła z powiatu Stanisławowskiego, Senatorami Kasztelanami. Nakoniec dekretami daty 16 t. m. raczył wynagradzając położone w tym kraju zasługi przez PP. *Bausa* podpółkownika i *Cottman* porucznika inżynierii, z powodu robot tyczących się wystawienia nowego gmachu mennicznego, ozdobić pierwszego orderem ś. *Stanisława* 3ciej klasy; drugiego takimże orderem 4tej klasy.

Dnia 12 b. m. zaczęto stawieć most na *Wiśle* pod tutejszém miastem, i jeżeli jaka nadzwyczajna przeszkoda nie zaydzie, spodziewać się można, iż w przyszłym tygodniu takowy do przejazdu i przechodu dla publiczności urządzonym zostanie.

A U S T R Y A.

Podarunki, które W. Poseł Perski oddał imieniem Szacha Monarsze naszemu, schowano w tutejszym skarbku Cesarskim. Pałasz *Tamerlana* iest w czarney examitney pochwie, mającey trzy cale szerokości, wysadzanej ge-

sto czerwonymi i żółtymi kamieniami. Wizerunek Szacha znajduje się w środku owalnego naczynia, podobnego do talerza; wysoka czapka, długa czarna broda, kibić, iaką mają mocno w pasie ściśnięte osoby, długa suknia materyalna, dochodząca do kostek, spiczaste trzewiki z wysokimi napiętkami, dziwnie się wydają obok małej postaci i twarzy okazującej znakomity rozum.

PRUSSY.

Z Berlina dnia 6 marca.

W. Xiążę Meklenburg-Strelitz wyjechał ztąd do Strelitz.

Rządowa gazeta tutejsza i inne pisma publiczne angielskie i niderlandskie umieściły ostateczną umowę między czterema sprzymierzonymi mocarstwami i Francją w następującej treści: Mocarstwa sprzymierzone, Anglia, Austria, Prussy i Rossya, ułożyły się dnia 1 lutego z Rządem Francuzkim względem wynagrodzenia 100 milionów franków, które Francya jeszcze ma zapłacić. Podług tego układu, wydane przez Francją w skutku umowy z dnia 9 października r. z. zapisy wieczystej prowizyi w ilości 6 milionów 615,944 franków, pozostaną w ręku Komisarzy czterech Mocarstw, które uwalniają bankierów *Hope*, *Baring* i ich współników, od przyjętego w tej mierze zobowiązania się. Dnia 1 czerwca 1820 rząd francuzki wymienił bony na 100 milionów franków, które z prowizją po 5 od sta aż do 1 marca 1821 w codziennych ratach wypłacane będą. Ostatnia trzecia część może być sprzedana od dnia 1 grudnia 1820 r., lecz jedynie na rzecz Rządu francuzkiego; dwie zaś pierwsze trzecie części nie mogą być zbywane. Umowa ta nie ma żadnego wpływu na układ Rządu francuzkiego z bankierami *Hope*, *Baring* i ich współnikami.

NIEMCY.

Tego roku zrobiony będzie gościniec z Lipska albo raczej z *Gohlis* do *Schkenditz*, co ułatwi handel z *Hallą* i innemi miastami. Zmniejszono w Lipsku opłaty od towarów przechodzących, jako też na potrzebę miejscową przeznaczonych.

Na wczorajszej sesyi Izby deputowanych, Król Bawar. *Baron Lerchenfeld*, Minister przychodów i skarbu, podał projekt do prawa o jednostajnym rozkładzie podatku od domów i ogrodów. Czytano potem rozmaite prośby. Smiano się powszechnie z żądania lekarza *Keil* w *Wirzburgu*, aby deputowani mówili czystą niemiezczyzną, i aby gazeta seymowa strzegła się używać cudzoziemskich wyrazów. Podobny śmiech wzbudziło zaświadczenie lekarza z *Bayreuth*, dane pewnemu deputowanemu, gdzie porównywa łagodne klima w *Bayreuth* z nie tak przyjemnem klimatem w *Munich*, którego pacjent jego, chorujący na piersi, znieść nie może. Czytano dalej wnioski względem utworzenia banku narodowego, poprawy szkół publicznych, ustanowienia radców ziemiańskich, przeciwko pojedynkom i t. d.

Kommissya Izby deputowanych roztrząsa jeszcze wnioski względem wykonania przysięgi wojska na konstytucyą. Nie należy on bynajmniej do zakresu działań Stanów krajowych, lecz ma na celu powiększenie środków przywiedzenia konstytucyi do skutku. Ten jednak sposób mógłby być gorszym od największego złego, którego by się lękać można. W roku jeszcze 1791 Minister wojny *De Latour du Pin* opisał zgromadzeniu narodowemu w *Paryżu* okropne skutki wykonania przysięgi na konstytucyą, przez wojsko, które się naradzało i od karności odstąpiło. Całe pułki straciły nagle uszanowanie dla Króla naówczas konstytucyjnego, i dla wyroków zgromadzenia narodowego, zgwałciły przysięgę, którą niedawno z jak największą uroczystością wykonały. Warunek, aby wojsko za przysięgę posłuszeństwo konstytucyi, jest bardzo niedostatecznym, bo mimo takich wypadków we Francyi roku 1791, 1793 i 1795 zawsze się wojsko naradzało, i przysięgę swoją łamało. Wreszcie do samego tylko Króla należy być początkiem takowego uzupełnienia konstytucyi.

Hrabia *Henneberg*, jednak, utalentowany młodzieniec, przybywszy po skończonych naukach do *Wirzburga*, znajdował się na balu, gdzie z przyjacielem swoim, *Baronem Lerchenfeld*, po francuzku rozmawiał. Oficer Bawarski, zapalony duchem germanomanii, zbliżył się i spytał Hrabiego: dla czego rozmawia językiem nieprzyjacielskim? Ztąd powstała kłótnia, wyzwano się na pojedynek, i niewinny młodzieniec zginął. Rozesłano listy gończe za officerem i sekundantami.

PORTUGALIA.

Z Lisbony dnia 30 stycznia.

Kaper powstańców południowo amerykańskich, krążący tuż przed portem przy uściu *Tagu*, zadaje okropny cios tutejszemu handlowi. W oczach prawie naszych zabiera ładunki wszystkim okrętom kupieckim, fregaty zaś nasze stoją nieczynne w porcie, bo (jak słychać) brakuje pieniędzy na proch i zaciąg ludzi. Pewny osiadły tu Grek podeymował się za 10,000 złotych zabrać kapra, byleby mu do tego przeznaczono jedną fregatę, lecz odebrał odpowiedź: że nie ma pieniędzy. Wspomniany kaper złupił 4 wielkie okręty kupieckie w przeciągu jednego tygodnia, kupcy lękają się przedsiębrać zwyczajnych sobie czynności, i chcąc zapewnić towary prowadzonych z *Porto* do *Setuval*, płacić trzeba 50 od sta, kiedy dawniej podobne zapewnienie kosztowało tylko 4, a najwięcej 5 od sta.

Od kilku już lat wiedzieliśmy, iż Król nasz nie przyjął bulli Papieżkiej względem przywrócenia zakonu jezuitów, o którego dawniej zmieszczeniu najpierw się starała Portugalia. Teraz gazety tutejsze umieściły zalecenie Monarchy naszego pod d. 1 kwietnia 1815, przesłane sprawującemu interessa jego w *Rzymie*, aby się ani ustnie, ani na piśmie nie wdawał w żadne układy względem przywrócenia rzeczonego zakonu.

Wilno dnia 10 Marca 1819 roku.

O g ł o s z e n i a.

1. Roku 1819 marca 1 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, ze skutkow remissyjnych, Ziem. Pttu. Trockiego i Sądu Gł. Litt. Wileń. 2go Depart. dekretow, dla zebrania masy i podziału oney między kredytorow i pretensorow zeszłego Józefa Golejewskiego b. Prezydenta granicznego Pttu. Troc., w majątku Goyżunach w Płocie Trockim eksystujący, uwiadamia interesowanych, że na wyprzedanie przez licytację ruchomości różney: cyny, miedzi, srebra, bydła, koni, pojazdow, broni, biblioteki etc. naznaczył dzień 10 marca r. t. a razem ostrzeża, iż ponieważ przyporuczone sobie dzieła, bez dalszych odkładow ukończyć przedsięwziął, aby mający do takowej masy pretensye dla wyjaśnienia onych i przyjęcia satysfakcyi, pod utratą onych stawali, a zaś pozwani debitorowie, dla usprawiedliwienia się przeciwko zarzutom, pod obawą zaoczego na onych poszukiwanych debitorow rekognoskowania, przez się lub swych Plenipotentow, w tém Sądzie jawili się. Działo się na sessyi Sądowej w Goyżunach, roku mca i dnia jak wyżej.

Józef Syruć Podkom. Pttu. Troc. i Exdyw.
Józef Wrotnowski Ziem. Pttu. Troc. Sęd. Exdyw.
Józef Żybiński b. Prezyd. Grodz. Pttu. Troc. Exdy.
O zgodności z Protokołem świadczą Andrzej Żarnowski. Reient Exdywizorski.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą i t. d. i t. d. i t. d.

U Urr. Tadeuszowi Mickiewiczowi Sędzicowi Ziem. Upit., Kazimierzowi Jeleńskiemu b. Mar. Mozyr., Janowi, Józefowi i Marcinowi Klidziom, Star. Judelowi Szolomowiczowi, zaś sukcesorom Star. Michała Szpakowskiego, Karaima Trockiego, Józefowi Szpakowskiemu bratu Jego i dalszym, jeśli się znajdują, niemniej Michałowi Mineykowi Sędziemu Granicznemu Kowień., Antoniemu Tyzenhauzowi Chorąż. lub jego successorom, Piotrowi Wasilewskiemu kassierowi Pttu. Troc., Józefowi Czyżowi, Józefowi Szadurskiemu Sędz. Ziem. Wileń., Janowi i Dorocie Rutkowskiemu małżonkom czyli ich sukcesorom, Pawłowi Szymańskiemu lub jego sukcesorom, Jerzynie Monkiewiczowej lub jej successorom, Włodzimierzowi i samey Rebinderom Oberfoczmeystrom skarbowym Lit., Janowi Golejewskiemu Deput. Trybun. Wileń., Pozew Edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątku Goyżunach odbywający się z powodztwa Ur. Joachima Kopcia prokuratora masy funduszu nieletniego Józefa Golejewskiego wyniesiony oto: iż obzał. Waszność jakoto: Mickiewicz pomimo zaszte dekreta w Sądzie Ziem. Troc. już to oczywiste, już niestanne z powodztwa zeszłego prezydenta Golejewskiego, a szczególnie ostateczny niestanny w roku 1810 8bra 12 dnia zapadły, przysądżający w ogóle na obzał. czer. zł. 204 i zł. pol. 8,031, gr. 15., Kazimierz Jeleński rub. sr. 2., Klidziowie w roku 1810 raz januar. 6, zł. polch 500, drugi apryla 23, zł. 200, trzeci raz

maia 24, zł. 293. Ur. Kazimierzowi Golejewskiemu, Judel Szolomowicz w roku 1795. Ur. Szwabowskiemu czer. zł. 14, i zeszły Michał Szpakowski Karaim, zeszłemu Bogusławowi Golejewskiemu w roku 1752 julii 13. tymfow 277. Michał Mineyko za dokumentami jednym 1800 roku februaryi 1. Ur. Adamowi Kucewiczowi rub. sr. 60, od którego później w roku 1809 maja 2. zeszłemu Józefowi Golejewskiemu przełany jednym 1807 samemu zeszłemu Józefowi Golejewskiemu czer. zł. 100. Chorąży Tyzenhauz za dekretem 1804 roku julii 10 ostatecznym niestannym wskazującym summy czer. zł. 670 dla Ur. Józef Podhayskiego, od którego Ur. Kazimierzowi Golejewskiemu nastąpił przelew a od tego w roku 1806 zeszłemu Józefowi Golejewskiemu przełany. Piotr Wasilewski w roku 1814 febr. 22, rub. sr. 30 zeszłemu Golejewskiemu. Józef Czyż rub. sr. 40 Walentemu Strytyńskiemu majorowi woysk Polch, od którego za przelewem Ur. Kazimierzowi a od tego zeszłemu Józefowi Golejewskiemu — Sędzia Szadurski w roku 1808 marca 3 rub. sr. 45 Ur. Kazimierzowi Golejewskiemu. Rudkowscy w roku 1710 TB. 20 zeszłemu Felicyanowi Golejewskiemu, Jerzyna Monkiewiczowa w roku 1704, Zajackowskiemu zł. 1,000. Paweł Szymański zł. pol. 100 zeszłemu Felicyanowi Golejewskiemu pozawiniawszy, gdy dotąd nieoptaciliście, a obzał. Rebinderowie mając należność na zeszłym Józefie Golejewskim, wzięliście od onego kantynę srebra stołowego trzy razy przewyższającą wartość długu, bo wartości rub. sr. 500, a zatem powinniście oną powrócić i majątek po tychże Golejewskich pod konkurs na satysfakcyą kredytorom oddanym został. Jan Golejewski w roku 1806 czer. zł. 49 i zł. 7 zawinił, z tego względu żaltcy pozywa obzał. do jednoczasowej rozprawy w prośbach o zaszalenie na każdym poudzielnie z obżłtłych na rzecz masy summy z wypadającemi procentami, i o rozdział oney na rzecz kredytorow, o powrót wydatków prawnych, i oto wszystko co w sprawie prosoném będzie, oraz o extradycyą czyli komportacyą kantyny srebra stołowego na obżłtłych Rebinderach pod juramentem.

Roku 1819 marca 4 dnia. Wożny świadek, iż tego pozwu kopii 6 z autentykem zgodne w sprawie WJPana Joachima Kopcia prokuratora masy, WWJPanom, Michałowi Mineykowi Sędz. Granicz. Kowień. w majątku Stokliskach na dniu 2, Janowi Golejewskiemu w folwarku Jarmaliskach na dniu tymże, Piotrowi Wasilewskiemu kassyerowi Pttu. Troc. i Star. Józefowi Szpakowskiemu Karaimowi Troc. oczewisto w ręce w Mieście Trokach na dniu 4 i Kazimierzowi Jeleńskiemu Mar. Mozyr. w majątku Skorbucianach na dniu tymże 4, JJPP. Janowi, Józefowi i Marcinowi Klidziom w okolicy Chaciejowszczyźnie na dniu 2 marca udzielniemi kopiami przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątku Goyżunach odbywający się popodawałem, a dalszym zaś wszystkim debitorom przez Gazetę Kuryera Littgo zapowie-

działem. Jan Kiewlicz Woźny elekcyjny Ptu Troc. Roku 1819 mca marca 5 dnia przed A-ktami Grodz. Pttu Troc. stawając obecnie Wo-żny w górze wyrażony, rellacją tego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem Wiktor Kuce-wicz Regent Grodz. Pttu Troc.

Zgodno z Autentykiem Joachim Kopeć Pro-
kurator.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2, JP. Ludwika z Głowackich Klimowicz-
owa matka, Gasper i Karol synowie Klimowi-
czowie w imieniu dalszego rodzeństwa Johanny,
Józefy i Weroniki Klimowiczowien czyniący,
przedali swą kamieniczkę w Wilnie pod N. 71
położoną, PP. Antoniemu i Agacie z Szotkow-
skich Jurkiewiczom małżonkom majstrom Kunsztu
stolarskiego za umowioną summe, do której to
kamieniczki, lub do summy z stopnia rzeczonych
JPP. Klimowiczow miał jaką bądź pretensyą,
niech się zgłosi do tychże PP. Jurkiewiczow a
zaspokojonym zostanie. 1819 roku marca 3 dnia
Antoni Jurkiewicz

1 W skutek Ukazu Litt. Wileńskiego Gu-
berskiego Rządu dat. 28 praesentis za N. 4147,
Policja mieyska wileńska podaje przez niniey-
sze ogłoszenie do powszechney wiadomości: że
na oddanie domu Xiędza Prałata Kontryma
w mieście Wilnie na S. Michalskim zaułku pod
N. 136 położonego i w skarbowym sekwestrze
na popelnienie odkupowego remanentu po gu-
bernii Grodzienskiej zaciągniętego będącego,
zostały nanowo przeznaczone na targi termi-
na, jakoto: 5, 7 i 8 dzień mca marca. Zyczący
zatem takowy dom mieć w arędownym dzierże-
niu z daty 23 apr. terażn. r. raczą jawić się dla
targow na oznaczone termina do teyże policyi.
Datt. 1819 r. febr. 28 d. Jan Terpilowski
Inspektor. Tytularny Sowietnik Hutowicz.

3. Niżej podpisany wyczytawszy ogłoszenie
w dodatku gazety Kuryera Lit. pod N. 39 roku
teraźniejszego 1819 lutego 17 dnia, co do prze-
daży majątku Jazna z attynęcyami dziedzictwa
JW. Barbary z Kociellów Abramowiczowey Ro-
tmistrzowey w gubernii Mińskiej w Pcie. Dzi-
śnieńskim położonego, mam za obowiązek publi-
czność ostrzedz, że ten majątek lubo dziedzic-
twem został zapisany dla JW. Abramowicz-
owey testamentem brata jej ś. p. JW. Kazimie-
rza Kociella Rotmistrza kawaleryi Narodowey
woysk Pol. w roku 1811 marca 22 dnia dato-
wanym, a 1813 augusta 13 dnia pozgonie jego
w depart 2gim Wileń. aktykowanym, jednak kła-
dnąc rozmaite obowiązki, i warunki w tymże te-
stamentcie rzekł wyrażnie w punkcie 6tym „na o-
statek chcąc takowe rozrządzenie moje względem
„włością najrzetelniej i najakuratniej mieć
„we wszystkim dopełnione, uskutecznione, razem
„z dalszą wolą moją zastrzegam, iż successorowie
„moi żadnego majątku, folwarku, wsi, i za-
„ścianku przedać niebędą mogli pierwiey, aż
„we wszystkim takowa moja testamentowa dy-
„spozycya pod wiedzą i okiem JW. Exekutora
„i za jego świadectwem dopełnioną okaże się.
Upoważniony zaufaniem ś. p. JW. Rotmistrza
Kociella na Exekutora rozrządzeń jego testa-
mentowych, gdy na wieloliczne rekwirowania
żadney nieotrzymałem od JW. Abramowiczowey
odpowiedzi, a ztąd w niepewności mieć muszę
spelnienia we wszystkim woli nieboszczyka, przy-

muszony jestem (oproc dalszych krokow) uczy-
nić ninieysze do gazet ostrzeżenie tak na za-
miar Jazna, jakoteż na wyprzedany bez ogłasza-
nia, lecz ukrytym sposobem pewny zaścianek
od dobr Horodziłowa szlachcicowi Kuczukowi,
jak mię dziś o tēm wiadomość doszła. Datt
roku 1819 lutego 25 dnia sądu głównego Lit.
Wileń. Depart. 1, były Prezydent, i kawaler
orderow Barnaba Dederko jako exekutor tes-
tamentowy.

3. W kamienicy pod Nrem 3 na ulicy O-
stro-Bramskiej, jest do sprzedania kareta pod-
woyna, kłoby życzył sobie nabydź raczy się udać
po Murgrabiego tegoż domu.

3. W mocy zaręczającego dokumentu wydane-
go W. Marcinowi Buszyńskiemu Chor. b. W.
Poll. za W. Karola Hlebowicza Komornika
Pttu Wołkowyskiego, przymuszony zostałem
przez oczewisty dekret Grodzki Pttu Trockiego
w r. 1812 17 januar. zapadły, opłacić W.
Buszyńskiemu rubli sr. 1711, kop. 75. Gdy ta-
kowym dekretem oczewistym wzajemnie zasą-
dzona wyż zmieniona summa dla mnie a-
ktora, od tego czasu ukrywając się z osobą
swoją i majątkiem w gubernii Grodzienskiej i
Mińskiej do zadosię uczynienia obowiązkom i
zaufaniu nieodpowiada dotąd W. Karol Hle-
bowicz, przeto wzywam przez ninieyszą awi-
zacyą, w Kurierze Litt. zamieszczoną, że skoro
żadnych układow nie zechce zrobić niżey pod-
pisanym do S. Jerzego teraż bieżącego roku,
w ówczas zmuszony zostanę szukać opieki
Rządowey. Datt. r. 1819 okt. 3 dnia.

Józef Kamiński Chor. B. Kaw. Nar.

3 Skutkiem wydanej i przyznanej Pleni-
potencyi przy aktach Ziemskich Pttu Wilkom.
od Xiążąt Jerzego i Ludwika z Czaykowskich
Trubeckich Porucznikow Narskiego draguńskiego
Pułku i Kawalera różnych orderow w r. 1816
gbra 22 dnia, tudziesz pod tymże rokiem i dniem
takoz przyznanej kwitacyi niżej podpisanemu
z opłacenia kilka tysięcy rubli na summie o-
partey, w lokacyi u JJWW. Grafow Łopaciń-
skich Woiewodzcicow Brzeskich Litt. zesłego
z tego świata Macieia Czaykowskiego Rotmi-
strza Pttu Wileń. z mocy udziałanego testamen-
tu w roku 1816 miesiąca gbra 22 dnia akty-
kowanym w ziemstwie Ptu Drysieńskiego, gdzie
cały swój fundusz na równy dział przerna-
czył dla synowca, i synowic, w której kolei
takowey successyi jest prawą aktorką Xiężna
Ludwika z Czaykowskich Trubecka.. Wmoc za
tym przyznanej kwitacyi i plenipotencyi, stałem
się być prawym i niewzruszonym właścicie-
lem, gdy na konto zaległych procentow pleni-
potent JJWW. Grafow Łopacińskich Woiewo-
dzicow Brzeskich Litt. zaliczył kilkaset rubli,
przeto gdy skutkiem remissyynego dekretu Sądu
Głównego Litewsko Wileńskiego do sądu Exdy-
wizorskiego odesłana została rozprawa ze
wszystkimi moimi debitorami dopioro z przy-
czyny cofnoney exdywizyi, upraszam JJWW.
Grafow Łopacińskich, iż jako nie przelana ta-
kowa summa nikomu, ażeby niedziałając znikom,
ze mną aktorem ułożyć się raczyli. Iwtym o-
biekcie do gazet Kuryera Lit. podaie i wła-
sney ręki mey podpisem stwierdzam. Datt roku
1819 marca 3 dnia. Józef Kamiński C. b. K.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

3. Kommissya Sądowa Edukacyyna Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej obwieszcza JW. Jana Zakrzewskiego b. Marsz. Pttu Taraszczań. wsi Krupy, Boratyna, Boratynka, Stawek w Powiecie Łuckim: JW. Krzysztofa Miaskowskiego b. Marsz. Pttu Włodzimir. ord. s. Stanisława kaw. wsi Pieczychów w Pcie Włodzimir. dziedziców: sukcesorów JW. Franciszka Ledochowskiego Wudy Czerniechów., w Królestwie Polskiem mieszkających, przez Gazetę Kuryera Litew. i za pośrednictwem Kommissyi Rządowej sprawiedliwości Królestwa Polskiego, na której ręce obwieszczenie do tychże sukcesorów JW. Ledochowskiego W. C. przylacza się obwieszczać: sukcesorów JW. Tomasza Ostrowskiego Wojewody Prezesa Senatu Królestwa Polskiego i kawalera, dóbr Tetyjowa w Pcie Taraszczańskim dziedziców: oraz plenipotentą funduszu edukacyynego. Dekret Sądu swego 1818 roku d. 25 8bra N. 2400 na podaną przez W. Leona Kobisowskiego prośbę w imieniu sukcesorów JW. Tomasza Hrabiego Ostrowskiego Wojewody Prezesa Senatu Królestwa Polskiego i kawalera przeciwko funduszu edukacyynego, przez którą ciż sukcesorowie JW. Ostrowskiego donosząc, że Sukcesorowie JW. Franciszka Ledochowskiego Wojewody Czerniechowskiego, JW. Antoni i Stanisław Ledochowscy, przedając 1792 r. klucz Tetyjowski na Ukrainie położony, JW. Tomaszowi Ostrowskiemu Podskar. nadwor. koron. przekazali mu do tymczasowej opłaty procentów, różne summy swych kredytorów zł. 182,750 wynoszące, na oddzielnym kluczu Krupeckim w tę sprzedaż nie wchodzącym hypotekowane, od których procent JW. Ostrowski bez uchybienia, zawsze zaspokajał, w r. zaś 1800 JW. Antoni Ledochowski właściciel swej i nabywca braterskiej schedy, przy sprzedaży dóbr Krupy JW. Janowi Zakrzewskiemu summe zł. 182,750 wyż rzeczoną, z Tetyjowa cofnął, i do właściwej hypoteki Krupeckiej przywiązał, a odebranie takowejże summy od JW. Ostrowskiego sobie zachował, którą summe zł. 182,750 na rzecz JW. Ledochowskiego w zupełności wypłacił, i kwit ogólny z zaspokojenia onej 1800 r. d. 8 lutego w Tetyjowie, od W. Ignacego Zielińskiego pełnomocnika JW. Ledochowskiego otrzymał; kiedy JW. Ledochowscy przedają Krupy, wyzuli się z posiadłości ostatecznej w tutejszym kraju, a JW. Tomasz Hrabia Ostrowski Wojewoda prezes Senatu, przed ustanowieniem kommissyi Edukacyynnej ciągle w Warszawie, aż do d. 5 lutego 1817 r. czasu swej śmierci zamieszkały, piastowaniem wysokich urzędów zajęty, nie mógł patrzeć na zły stan swego Ukraińskiego archiwum, do którego po śmierci pełnomocnika W. Wojciecha Tarkowskiego przywiezione zostało, wówczas wskrzyszony fundusz Edukacyyny ogłosił i podniósł do nabywców dóbr od JW. Ledochowskich dwie pretensye, pierwszą o summe zł. 30,000 Jezuitom Lwowskim, drugą o summe zł. 40,000 z większej summy zł. 80,000 pochodzącą Jezuitom Łuckim, przez niegdą JW. Franciszka Ledochowskiego winne, poparł je processem, i sprawy te do kommissyi niniejszej wytoczyły się. Przypadek zdarzył, że kwit nie raz rzeczony, zgłodzenie całkowitego długu za kupno Tetyjowszczyzny dla JW. Ostrowskiego stanowiący, na Ukrainie zaginął. Rezygnacya Krupy, jasnie okazywała fundusz JW. Ledochowskich zł. 182,750 u JW. Hrabiego Ostrowskiego będący, a zawierzenie kwitu przecinało możność przekonania, że ta summa zapłacona została JW. Ledochowskim i środka w tamtym czasie nie było do obrony, stąd kommissya niniejsza Edukacyyna, nie mogąc zgadywać przypadków zakrytych, w myśl dowodów, jakie w tę porę widziała,

dekretem d. 8 listopada 1815 r. (N. 1826) postanowiła, aby JW. Tomasz Hrabia Ostrowski summe zł. 30,000 z procentem tyleż wynoszącym z summy 182,750 zł. jako funduszu JW. Ledochowskich u siebie mianego zapłacił. Po objęciu przez W. Leona Kobierskiego podającego prośbę interesów prawnych, po zapadłym w sprawie drugiej o summe zł. 40,000 dekrete Communicationis, końcem przygotowania papierów do komunikacyi, po zapytaniu w Tetyjowie o archiwum i odebraney odpowiedzi, że po śmierci Turkowskiego plenipotentą wręczono drugiemu interessa, tymczasem papiery prawne bez dozorczy w różne strony rozniesione zostały, i że z tego powodu szukanie kwitu wyż rzeczzonego z rozkazu dziedzica, bezskutecznie kontynuje się, przy pilnem badaniu gdzieby i u kogo mogły się znajdować jakiekolwiek papiery, tenże W. Kobierski między zebranymi papierami tenże sam kwit w oryginale znalazł, a dla ugruntowania wiary na rzetelne jego po dekrete kommissyynym znalezienie przysięgę manifestem przed aktami Ziemskiemu Krzemienieckiemu (1816 r. dnia 27 września) zaraz zanieśionym wykonać, oświadczył. Wydarzenie niespodziewane, zmieniło postać rzeczy i skutkowało, że nadzieję zyskania w sprawie b. summe zł. 40,000 podobnego pierwszemu wyrokowi, i mniemany fundusz JW. Ledochowskich zł. 181,750 u JW. Ostrowskich jakoby exystujący, ze szczerem przed kwitem upadły i wyrok kommissyi niniejszym 1818 r. d. 17 maja (N. 2304) napisany, płacenie zł. 40,000 z procentem tyleż składającym, już nie do JW. Ostrowskich, lecz do najpóźniejszego nabywcy dóbr JW. Zakrzewskiego sprostował, temu zaś wolne zyskanie u prawodawców zastrzegł. Ten wyrok sprawił, że JW. Hrabowie Ostrowscy aż nadto przeświadczeni o swojej niewinności, słuszne powody swego żądania przynieśli, stosownie do konstytucyi roku 1768 o nowo wynalezionych dowodach, dozwalającej stronie wynajdującej po dekrete dokument rzecz stanowiący, do tegoż sądu gdzie dekret wypadł, ex vi noviter reperti przychodzić, a po rozważeniu przez Sąd, czyli dokument wynaleziony, rem evincit, a jeżeli evincit, tedy wynajdującego do przysięgi na to, jako istotnie po dekrete dokument znaleziony dopuścić, i rzecz o którą idzie na nowo rozwiązać. Kwit broniący dłużnika od płacenia summy jest rzecz stanowiącą, którego gdy wyrok kommissyi r. 1818 d. 17 maja zapadł, sprawę ex Communicatis rozsądzając ważność kwitu przez odesłanie pretensyi o zł. 40,000 do JW. Zakrzewskiego utrzymał, jest zatem dokumentem stanowiącym w rzeczy, pozostaje tylko, aby znalezienie tego kwitu po dekrete, przysięgą urzeczelnionem zostało, na mocy konstytucyi 1768 r. w xiędze 7 na karcie 678 i dekretu sądu swego 1818 r. d. 17 maja żądali kwitu z summy zł. 182,750 w górze wspomnionego, za dokument rem evincens uznania, czyli raczej za wyrokowaną jego ważność, powtórzenia, wynajdującego tenże kwit do przysięgi manifestem oświadczonej w myśl prawa dopuszczenia, a po wykonanej przysiędze wyrok kommissyi d. 8 listopada 1815 r. zapadły podniósłszy, sukcesorów, niegdą JW. Tomasza Hrabiego Ostrowskiego jako nie mających u siebie żadnego funduszu JW. Ledochowskich, i nie im nie winnych, od płacenia summy zł. 30,000 z procentem drugie tyle wynoszącym przez dekret tenże przysądzonej na zawsze uwolnienia, albo że JW. Hrabowie Ostrowscy od d. 8 lutego 1800 r. żadnej własności JW. Ledochowskich za kupno Tetyjowszczyzny, z której by fundusz Edukacyyny summy zł. 30,000, z procentem poszukiwać mógł, u siebie nie mają, zadeklerowania. Z strony zaś funduszu Edukacyynego okazywano, iż dekret kommissyi niniejszej 1815 r. d. 8 listopada N. 1826 na rzecz funduszu edukacyynego kapitału zł. 30,000 po Xiężach Jezuitach Lwowskich z procentem

drugie tyle wynoszącym czyli zł. 60,000 z skry-
ptu 1766 r. w środę po święcie śś. Fabiana i Se-
bestyana w Grodzie Lwowskim przez JW. Fran-
ciszka Ledochowskiego Starostę Włodzimirskiego
poźniej Wojewodę Czarniechowskiego rozbiro-
wanego, od JW. niegdy Tomasza Hrabiego O-
strowskiego Senatora Wojewody Prezesa Senatu
Królestwa Polskiego dziedzica miasta Tetyjowa
w Powiecie Taraszczań. przysądżający, przy
bytności JW. Jana Zakrzewskiego Mar. Pttu.
Taraszc. successorów Dominika Czackiego Mar.
Powiatu. Łuck. i JW. Krzysztofa Miaskowskie-
go b. Mar. Pttu. Włodzimir. zapadły, jako de-
kret ultima instantie, konstytucjami 1775, 1776,
1793 r. i ukazem imiennym 1807 r. d. 21 grud.
w nieporuszonej mocy zachowany, pod żadnym
pozorem z swej powagi cofniętym i przeistocz-
nym być nie może, zwłaszcza że uctreżenie
w punkcie 130, statut koronny 1496 r. w Herbur-
cie na kar. 288 w xiędze 1 na kar. 250, rezolu-
cja rady nieustającej 1778 r. d. 2 stycznia N.
4 w xiędze 1 na kar. 18 dekretów w tym Sądzie
gdzie zapadły przeistaczać zabrania, JWW. O-
strowscy obowiązani tymże dekretem albo sum-
mę zł. 60,000 po XX Jezuitach Lwow. dla funduszu E-
dukacyjnego opłacić albo też summę na dobrach
swych z obowiązkiem opłacania procentu szóst-
ego ubezpieczyć, wstępują w prawa funduszowi
Edukacyjnemu służące i drogą należnej dla sie-
bie ewikyci, którą im dekret Sądu swego 1818 r.
d. 17 maja N. 2504 dla nieznaizienia fuduszu
JWW. Ledochowskich u JWW. Ostrowskich na
Tetyjowie, do JW. Jana Zakrzewskiego Mar.
Pttu. Taraszc. naypoźniej wsie Krupę, Boratyn,
Boratynek, Stawki w Pcie Łuckim od JW. An-
toniego Ledochowskiego Wojewodzica Czarnie-

chowskiego nabywającego otworzył, i sprostował,
odzyskiwać nie zaprzeczone mają prawo; posta-
nowił, potrzebnem być przypozwanie successorów
JW. Franciszka Ledochowskiego Wojewody Czar.
oraz dziedziców dóbr Pieczychwost, Krupy, tu-
dzież wszystkich w poprzedniczy dekret Sądu
swego 1815 r. d. 8 listopada N. 1826 wcho-
dzących na przyszłą Sądów swych kadencyą, a
to przez fundusz Edukacyjny, komisya na
żądanie plenipotentu Edukacyjnego i na skutek
dekretu Sądu swego 1818 r. d. 24 października
N. 2400 strony wyżej rzeczzone obwieszcza, i
na stawienie s. z tychże, przyniesienie dowodów
i na odpowiedź dzień 1 maja 1819 r. pod ry-
gorem w ordynacyi Sądu swego założonym na-
znacza. Dan w Krzemieńcu dnia 10 lutego
1819 r. (podp.) Maksymilian Xiążę Jabłonowski
Kommissarz S. Ed. Pisarz Rudzki.

3. Ponieważ w terminie dnia 27 lutego mie-
siąca przeszłego, naznaczonym do licytacji
młynu po królewskiego, dla małej liczby kon-
trahentów, taż licytacja nie mogła być ukoń-
czoną, przeto Rząd Uniwersytetu naznacza je-
szcze jeden termin, do takowej licytacji to jest
w dniu 13 marca miesiąca terażniejszego, któ-
ra odpysać się będzie o godzinie czwartey po
południu, na sessyi tegoż Rządu. Życzący na-
leżeć do tej licytacji, mają się jawić w dniu
i godzinie wyznaczony z prawnymi ewikcy-
mi. Sekretarz Feliks Mierzejewski.

Wiadomość sporządzona w Minskiej Skarbowej Izbie, o wakujących skarbowego zawiady-
wania majątkach przeznaczonych do wypuszczenia przez licytacją w 12 letnią dzier-
żawę od dnia 12 kwietnia 1819 roku.

Nazwiska Powiátow i Majątkow.	Liczba podług o- statniej rewizyi.			Rocznego dochodu we- dle inwentarzów i kon- traktów.			
	Domow	D u s z		Srebrzm		Assygn.	
		Mensk.	Żeńsk.	Rub.	Kop.	Rub.	Kop.
w Mieście Mińsku.						450	
Dom drewniany							
w P o w i a t a c h:							
Starostwo Bytkowskie, samą ziemię mające				68			
w D z i s i e ń s k i m							
Starostwa:				30			
Borkowskie samą ziemię mające	2	5	6	62	40		
Sutorowickie				71	20		
Biernatowskie samą ziemię mające	10	21	31	989	64		
Starostwa Brastawskiego Maryanów folwark							
R z e c z y c k i m							
Odlączone od Starostwa Rzeczyckiego wioski:							
Rudnia, Rabusa, Deraznia, Unoryta i Ozier- szczyzna	72	192	174	1454	21	1600	
M o z y r s k i m							
Bukatskie Starostwo samą ziemię mające						16	25
W Boryskowickim Starostwie dwa młyny Ru- deński i Kamieński.						265	
P i ń s k i m.							
Starostwa samą ziemię mające:				49	50		
Syszycie				17			
Czerniachowskie				15	50		
Zawiszkie	2	4	6	25			
Wulwickie							

Życzący wziąć w dzierżawę którykolwiek z wymienionych majątków, mają dla ubezpiecze-
stwa Skarbu złożyć pewną kaucyą, równającą się dwóletniemu dochodowi wyrachowanemu, i
przybywać do Mińskiej Skarbowej Izby na naznaczone do licytacji terminy: pierwszy dnia
2, drugi 5, a trzeci ostateczny 7 marca roku terażniejszego. Sekretarz Arcimowicz.